

ספר ויקרא

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאלה מועד
 לאמר ללאורי ה' ראוי לכתוב ויקרא ד'
 אל משה וידבר אליו כדי שדע מי קראו ולא כן
 עתה ויקרא אל משה סתם ואינו יודע מי קראו *
 אך הענין הוא דאיתא בוזהר ויקרא כו' חלק זעירא *
 דהשכיני כשאנינו במקומו אזי היא זעירא ולא היו
 במדבר ועיקר מקום כבודו הוא צב"מ צירושלים *
 ולכן מתחילי נא' ויקרא אל משה והיא חלק זעירא
 קרא אל משה * אך אח"כ כשכבד קראו והי' משה
 רבינו ע"ה מטה עלמנו לעבודת הצורא צ"ה בכל יכלתו
 והי' מקדש עלמנו במאוד מאוד וכן למדריגה זו וידבר
 ה' אליו שהוא שם הרחמים * והוא שהתפלל דוד המלך
 ע"ה אחת ה' לעולם תשב * כי עתה צע"ה שהשכיני'
 בהגלות כשהקב"ה רולה לדין את ישראל לריך ברוב
 רחמיו לעמוד מכסא דין ולישב עליהם כסא רחמים *
אבל לעתיד לבא יהי' כולו רחמים גמורים ולא יטעך
לעמוד מכסא דין כלל ולשנות מכסא לכסא * ועל
זה התפלל אחת ה' לעולם תשב כסאך לדור דור *
 דעיקר שכינת כבודו יתברך הוא על הדיקים והתפלל
 לאמר אע"פ שנתמעטו הדורות אם ראשונים כו'
 אעפ"כ יהי' כסאך עלינו בכל דור דור ברוב רחמך
תחופך עלינו אור שכינתך חמך *

100% CLEAR TRUE 66 2/23

SEE ALL LIFE as AMRKE

ויפשו כי תחטא כו' * י"ל דאיתא בוזהר הקדוש
 ונפש כי תחטא שהוא לשון תמי' שהכתוב
 מתמי' על נפש הענין שיחטא ע"ש הלשון * ויש
 לפרש ג"כ ברמז על נפש לדיק שחטא באזה חטא
 קל כחוט השער' שעבר על אחי' מדה והנסה' עובד
 חילי' * כפי' הזהר. הקדוש שנפש היא מדריג'
 גדול' * והלדיק הזה הנכשל חילי' באחי' מדה כחוט
 השער' אזי יחרד לבו בקרבו ותאחז נפשו פלגות ומי
 יתן ויחרד לב' הרשעים העוברים עבירות חמורות
 כקלות כמו הלדיק הזה הקל שבקלות צעני
כחמורות ונפשו תאבל עליו ותחרד מאוד בלתי
עתה שומע השבוע' שהיו משביעין אותו קודם שילא
לאויר העולם כדאיתא בגמ' *

BRTA are low to be 6600

ולכן היה לריך לשתף מדת הרחמים ובחמת בתחילי'
 ראה הקב"ה באחד השני מדריגות היינו לדיק מעיקרא
 ומדרגות בעל תשוב' והוא מתחילי' עלה במחשב' כו' ר"ל
 מהתחלת הצריא' עלה במחשב' לבראו במדת הדין
 קאי על הלדיק שיכול להתקיים ע"פ שורת הדין וראה
 שאין העולם מתקיים מחמת שטבע הצריא' בלתי
 אפשרי להיות כולם לדיקים כאשר כתבתי במ"ה ושינת
 מדת הרחמים אבל בחמת השב וראה הכל ביחד
 בלי שום השתנות חילי' * והוא אזי ה' חלקיכם חמת
 ר"ל מי שהולך בחמת בעבודת הבורא ית' שלא יחטא
 חילי' אף המדת הדין הוא רחמים אללו ואין לו
 להתיירא ממדה"ד והוא אזי ד' קודם שיחטא האדם
 ואחר שיחטא דקודם שיחטא גם הדין הוא רחמים
 ואף אחר שיחטא אזי ד' הרחמים * והוא ועשו לי
 מקדש כו' שבית המקדש שלמעלי' מכון כנגד צה"מ שלמט'
 וכשארם מקדש עלמו למט' עוש' מקדש להש"ת צ"ה *
וזהו ועשו לי מקדש חמתי ושכנתי בתוכם היינו
כשקדשו עלמם למט' שאז אזי שוכן בתוכם אז
עושין לי מקדש למעלי' *

והוא עשה לך שרף ר"ל בני אדם השורפים בקדושתם
 וכרשפי אש הסתלהבותם בודחי' הלדיקים הללו
 עליהם לאמר ותגור אומר וכו' * ויש אותו על נס
 פי' שהשים את הלדיק הזה לנס לעולם שיציו הכל
 שכל פעולותיו ומעשיו הכל מעשה ניסים * והוא כל
 הנשך ר"ל כל מי שיש בו נשיכ' דהיינו שחסר לו
 אחי' דבר הן רפוא' והן מזוני' ה' בני * וראה אותו
 וחי תיכף צריא' כל דהוא בעלמא ימשך לו הלדיק
 כי"ל הכל ומשה רבינו ע"ה ראה שבני עלי' המה
 מועטים * ויעש משה נחש הנחושת ופרש"י ז"ל לשון
 נופל על הלשון י"ל הפירוש כך נחש הוא השטן הוא
 היתה"ר העול' ומקטרג ורא' משה רבינו ע"ה לעשות
 נגדו נחושת שאף מי שאינו כ"כ לדיק כה"ל ולזה מרמז
 נחושת שהנחושת של נדבת המשכן ה' מכפר על
 מעש' נחש שגם הלדי' הוא יהי' יכולת בידו לפעול
 הכל ולא ה' משני' משה מדברי הקב"ה כי כן ה'
 כוונת הצריא' בתחילי' כה"ל * והוא ויעש למוצה מכבד
 מעש' רשת נחושת ר"ל מכבד פי' כווצרו בכבד' לראות
 את מעשה הלדיק דמעיקרא ובני עלי' המה מועטים
 ולכן עשה ופעל שגם הלדיק שאינו צבחי' גדולה כ"כ
 גם הוא יכול לפעול הכל ויהי' שיעור הכתוב כך *
 ויעש למוצה ר"ל למען יהי' מוצה כפרה * מכבד
 ההכרחי לראות מעש' הלדיק הגמור * נחושת מעשה
 רשת ר"ל ומחמת שרוב בני אדם הלכדים במאוד ורשת
הנחש היתה"ר עשה ופעל שגם הלדיק המרומז צב"ס
נחושת יפעול הכל כה"ל וק"ל *

וידבר ושמעה קול חלה פי' שדומ' לו כאלו שומע עתה מחדש
 קול חלה והשבוע' כה"ל * והוא עד הוא לי התרא'
 מלשון

גשר אף שהוא מין טמא אך מחמת שהוא רחמני על
 בניו הוא ג"כ משפיע על מיני עופות * ולעומת זה
 יש במרכבה טמאה ג"כ ד' חיות טמאות אשר ג"כ
 יש להן כח ע"י הרשע"י החוטאים הם נותנים להם
 אחיה וחיות צעוונס * ולריך הלדיק הרוזה לזבל הדינין
 להמתיקם צרשם במקום התחלתם של הדינין ואמר
 הכתוב או צבצלת ח"י טמאה רמו שרולה להמתיק
 שורש הדין של החיה טמאה רמו ע"ד שדרשו חז"ל
 צערי פסחים על פסוק גער חית קנה געור חיה
 כ"י או צבצלת בהמה טמאה כ"י רמו לכה הדין
 צמרכבה טמאה שיש בה בהמה טמאה * או צבצלת
 שרץ כ"י רמו לכללות הטומאת ובה הכתוב ומלמד
 הלדיק בחיה אופן ימתיקם דהיינו ופעלם ממנו שרץ
 הדבר להיות צעלס וצסוד גמור צהסתר כאלו גם
 ממנו עלמו הוא ועלס * והוא טמא פ"י שהכתוב
 מלמד שלא ידחוק עלמו לכלות אותם לגמרי שיגרום
 מיד ביאת המשיח כי אמרו חז"ל חסור לדחוק את

Evening Allowed to exit But forbidden pen Allowed to exit (pen)

מלשון העדותי בכס כ"י ופירושו הוא כך מה הוא הדבר
 שמעיד ומתרה בהלדיק לעוררו שיחדר לצבו ומפרש
 הכתוב והוא עד ר"ל זה הדבר המתרה להלדיק דהיינו
 או ראה או ידע ע"ד שפרשתי כבר שהשג"י קודם
 יליאתו לעולם מולכין אותו בכל עולמות ומלמדן
 אותו כל התור' וחס"כ צא מלאך וספרו על פיו
 כדאיתא בגמ' וכל זאת למה * אמרתי כבר באריכות
 השורש הוא לסיבה הזאת שמראין לו כל עולמות הוא
 למען שיוכל אח"כ להשיג העולמות ולעבוד בהם
 להש"ת צ"ה ולהשיג התור' שלמד ואילולי זאת שמראין
 לו כנ"ל לא ה"י יכול להשיג כלל וכלל לא התור' ולא
 העולמות העליונים רק ע"י הרשע"י הכרשם בו קודם
 יליאתו לעולם ע"י יכול אח"כ להשיג * ואם לא ה"י
 נשכה ממנו כל מה שרא' ולמד לא ה"י לו שום שכר
 צעברתו *

1000 various powers

וזהו או ראה ר"ל או שראה כל העולמות הגדוהים
 לכן יחדר לצבו * או ידע שלפעמים מתגלגל
 הלדיק עבור אחיה מזהה אחת שיש לו לתקן * וזהו
 או ידע דהיינו צבריא' ראשוני שראה הכל * ונמצא
 לא ה"י הנורך להראות לו כנ"ל כשצב צבגול * אם
 לא יגיד כ"י שדרך הלדיק הזה אם יארע לו אחיה
 נדוד חטא כל שהוא אזי הוא מוכיח עלמו ומדבר
 לעלמו דברים קשין כגידין * ולכן נכתב ל"ח יגיד
 בוא"ו ואל"ף לרמו ג"כ אם ל"ו דהיינו לעלמו יגיד
 פ"י לשון גידין כמ"ש חז"ל ותגיד לבני ישראל דברים
 קשים כגידין * ושאל עונו פ"י הלד"י זה נושא עונו
 זה למעלי לעולמו עליוני ע"ד שאמרו חז"ל זדוני
 נעשים כזכיות * והוא ולדיקים ישמחו ויעללו צד ר"ל
 שהלדיקים בכל פעם הם שמחים יותר ויותר בו ית' *
 לעולם ירננו פ"י זה גורם להם כל השמחות מחמת
 שהם מרננים על עלמם כשצב להם שום נדוד חטא
 ומציאין אותו החטא לעולם העליון שפעשה להם זכות *
 וזהו לעולם ר"ל לעולם עליון * ירננו לשון רינון ע"ד
 דאיתא וה"י כל העם מרננין אחריו והרינון הזה הם
 מציאים לעולם עליון לזכות גמור ולשמח גדול עד

HAPPY being on career pathway

רק * רק והוא טמא פ"י שהטומאה עדיין תשאר *
 אלא שיראה להמתיקם * וזהו ואשם לשון שממה ר"ל
 לעשות משומם ומצולבל שלא יה"י בהם כח לשלום
 כלל ולהמתיקם עד שיבא משיח במהר' ואז והעביר
 רוח הטומאה מן הארץ אמן *
 כי יגע בטומאת אדם רמו לאדם רשע שנטמא
 בעוונות וחטאים וע"ז נותן כח וחיות לאדם
 רע צליעל * והלדיק רונה שישוב מעוונות ולא יעשה
 עוד * וזהו או כי יגע פ"י שמטה עלמו לדבר זה
 כנ"ל * ומלמד הכתוב ג"כ שיעשה בדרך זה ועלס
 ממנו שיראה לעשות הדבר הזה בהעלמה ובהסתר *
 והוא ידע פ"י ממילא יתוודע לאותו רשע וירגיש
 בעוונות ויפול עליו חרדה גדול' והתעוררת תשובה *
 ואשם פ"י כנ"ל שיהא משומם ומצולבל מאותו דבר
 ולא יעשה עוד *

נפש כי תשבע לצבא בשפתיים כ"י ונפרש המשנה
 שצועות שתיים כ"י דהנה יש צ' גווי לדיקים
 יש לדיקים המענים ומסגפים עלמם ע"י הן מצדדים
 כה הדינין * ויש לדיקים האוכלים בקדוש' וצטרה'
 למען עבודתו ית"ש אזי הם משפיעים צרכה ופריסה
 לעולם והלדיקים הללו יש להן כח להשיע' ולגזור
 כרזנים כן יקום שזה הכח והשליטה שיש להם לגזור
 אומר ויקום נקרא בלשון שובעה ע"ד דאיתא ג' מלכו
 כריפה וא' מהן ה"י אחאז ומביא הגמ' רח"י מהפסוק
 והשיע' את הממלכה ואת הגוי ואם לאו דשליט
 עליהו אך יכול להשיע' ע"ש נמצא ע"י כח השליט'
 שה"י לו ה"י יכול להשיע'ם ולכן כה הלדיק הגזר
 אומר ויקם נקרא בשם שובעה * וזהו שצועות שתיים
 פ"י צ' גווי לדיקים יש שיש להן כח להשיע' ולגזור אומר
 ויקם

ויקס כ"ל שהן ארבע רמו ששניהן גורמין תיקון להסס הוי"ה ב"ה שהוא ד' אותיות ומפרש התנא שתיס שאוכל ושלא אוכל רומן כ"ל שהנדיק הזה מתקן באכילתו חנה בעיניו ובסיגופו שאינו אוכל * והוסיפו חכמים עוד ב' דהיינו שאכלתי פי' הנדיק הזה שהוא אוכל עתה בקדושה לריך להזכיר עלמו ולהעלות על זכרונו להיותו דואג על אכילתו שאכל כבר בלא קדושה ולבו יבצר על זאת : ושלא אכלתי רמו על הנדיק השני המסבף ענמו ידאג על הסיגופים שסיגף עלמו כבר שלא היו לתכלית לעבודתו ית"ש כי יש פעמים מסגפים עלמם ומכחישים כחס בעיני רע צפני לא טובות שלא לשם שמים ע"ד שאמר הכתוב הן לריב ומלאה תלמונו כי על זה לריך האדם להשכיל מאוד ע"ד שאמרנו במטותא מנייכו לא תרתו תרתו והינס ולריך הנדיק לתקן ולבו יבצר על הסיגופים הקודמים שלא היו לעבודתו ית"ש ואז יהי כח בהנדיקים לתקן הכל כ"ל : חש"ה או נפש רמו על הנדיק כ"ל כו' לנטף בשפתים שעקמת שפתיו של הנדיק הוי מעשה הס פועלים מעשה בעולמות העליונים * להרע או להטיב כמיש חז"ל להרע שלא אוכל להטיב שאוכל רמו על ב' גוויי הנדיקים הכ"ל : לכל אשר יבטא פי' כל אשר יבטא הן הנדיק הזה באכילתו והן השני בסיגופו * האדם בשבועה כמו שדרשו יחז"ל שריך להיות האדם בשבועה דהיינו שיהא לדיק גמור בלדקו הנקרא בשם אדם שהיא מדרגה גדולה *

Food can be Poisonous

פרשת צו

וידבר כו' נו' את בני ישראל פרשי חין לו חלה זירוח ביותר לריך לורז במקום שיש חסרון כיס וג"ל ע"פ הרמז דהכי האדם העובד את הש"ת ב"ה לריך לעבוד בזריזות ובמדות טובות אבל העובד את הש"ת בעללות ובדחוק שלא בזיון אזי הרי הוא חסר הגוף שאין לו גוף שהוא כמו כיס ונתקן להשגמי חנה שרמו רש"י ביותר לריך לורז במקום שיש חסרון כיס דהיינו שעובד בעללות כ"ל *

זאת תורת העולי כו' פי' הכתוב מלמד אותנו דרכי הש"ת * זאת היא השכיני שנקרא זאת כידוע * ואמר הכתוב זאת תורת העולה ר"ל אם לימוד התורי היא לשם זאת דהיינו לשמה להעלות לעשות נחת רוח ליוצרו * העולה פי' התורי הזאת עולה לפניו ית"ש * אבל מי שאינו לומד לשמי ולימודו הוא מלד השמאל * ולזה רמו היא לשון נוקבה שהוא לד שמאל * העולי על מוקד פי' התורה הזאת לריכי לכה על מוקד' גניחנס ועווש יעוש ויולרף בלרוף אש של גניחנס ואמר הכתוב על המוצה כל הלילי * פי' על המוצה התורי שהי' ראוי להיות כפרה כמו מוצה דבזמן שבהמ"ק קיים הקרבנות מכפרים ועכשיו התורי מכפרת דכל העוסק בפרשת עולה כאלו הקריב עולי כו' והי' ראוי שהתורי יהי' במקום מוצח ועכשיו

וזהו אדם כי יקריב מכס קרבן ודרשו חז"ל מכס ולא כולכם בכס חלקתי ולא באומות כ"ל הרמו ג"כ לדברינו הכ"ל אדם שיקריב עלמו להבורא ב"ה בעובדות כשרים שהן כמו קרבן ואמרנו חז"ל ולא כולכם פי' שלא תהא מדרגת כולכם שזה בסגנון אחד רק חלוק לשני גוויין כ"ל דהיינו א' שמתקן באכילתו וא' בסיגופו כל א' לפי מדרגתו : והוא בכס חלקתי פי' בישראל יש חילוק בין הנדיקים כ"ג זה שאמר יעקב אבינו אולי ימושי אבי כו' והבאתי עלי קללה ולכאורה איך טעה יעקב בזה שהי' סובר שיחזק יקלל אותו הרי השכיני היה עם יעקב ובוודאי ידע האמת כאשר באמת אמר יחזק גם ברוך יהי * איך נבאר לפי מה שאמרתי טעם שרלה יחזק לברך את עשו וכי הלילי יטעה יחזק לברך את עשו ולא את יעקב * איך שיחזק הי' רולה לברך את יעקב בצרכת עוה"ב ואת עשו בעוה"א *

Knew that time & action problems

דגומל נפשו איש חסד שהתפלי צכוני היא גמילות חסד
לנפש * וכל מאורך דתיירו לאחר שמוילא בשפתיו
 וכדיבורו הוא צא אל אהבה דתיירו שהוא מדבר בכל
 חושי וכוחו וכוחו צמאוד מאוד בהתלככות גדול *
 אבל צפי שני שהוא הוראת הדרך עיי התורי הקדוש
 כמו שדרשו חז"ל והי' אס שמוע צישן תשמע בחדש *
 ר"ל כאשר יהי' הלאמוד אף שלא לשמי' והיינו שמוע
 צישן שתשמע את התורי' כאלו דבר ישן * דתיירו שלא
 לשמה. תשמע בחדש תבא גמילא אח"כ לצא ללימוד
 לשמי' כאלו מקבל התורי' מחדש צסיני מפי הגבורה
 דזהו אהב' גדולה והתלככות גדול ולכן ח"ל לפרש עוד
 בכל מאורכס לרמו על אהב' כי גמילא צא וכי"ל
 ועיי התורי' הקדוש יכול האדם לצא לכל המדרגות *
 וזהו חזת התורי' לעולי ולמנח' כו' דבזמן המקדש
 היו הקרבנות מכפרים ועכשיו העוסק בתורת עולי'
 כאלו הקריב עולי' * וזהו חזת התורי' לעולי' כו' פי'
 עיי התורי' תוכל לפעול הכל שהיא מדרג' עליוני על
 הכל * ועל שני מדרגות דתיירו יראה ואהב' רמוז
 רז"ל באמרס שבעת ימים קודם יה"כ מפרשיין כ"צ
 וכו' ושבצעת ימים קודם שריפת הפר' מפרשיין כו' ומה
 הפרש צין זה לזה אלא שזה פרישתו לקדוש' ואחיו הכהנים
 נוגעין בו * זה פרישתו לטהר' ואין אחיו הכהנים
 נוגעין בו * ר"ל דמלת קדוש' הוא לשון הזמנה אל
 הדבר דשני פרישות הנ"ל היו כדי לתקן את השש'
 קצוות והעולם השביעי אלא שזה פרישתו לקדושה
 ואחיו הכהנים נוגעין פי' דזה הוא הנוגע לכל ישראל
 שזמינו ויקדשו עלמס לעבודת הגורא ית"ש ופרישתו
 ג"כ הית' לקדוש' דתיירו הזמנה * וזה רמוז דבר אל כל
 בני ישראל קדושים תהיו ר"ל להזמנה הזאת כל
 ישראל שוים כאחד לטובה. זה פרישתו לטהרה טהר'
 היא מדרגה גדולה ואין אחיו הכהנים נוגעין בו ר"ל
 שלא כל אדם יכול לצא למדרג' הזאת וזה רמוז
 שמתהרת עמאים פי' מי שהי' מחזיק עלמנו כשפל
 וטמא הי' מטטר ומטמא טהורים מי שמחזיק עלמנו
 לטהור שהוא מתוקן וטהור כל לרכו זה בודאי עדיין
 בתוך עומאתו הוא יושב כי המדרגה הזאת אין לה
 קץ ותכלית וזהו שגא' באברהם אבינו ע"ה יען אשר
 כו' ולא השכת כו' שהוא שני דברים דתיירו אחד אשר
 עשית שהלך להר המורי' לשחטו אבל עדיין לא עשה
 זהו מדרגת יראה. כי ולא השכת את צדק כו' דזהו
 מנד אהבה גדולה והתלככות גדול: וזהו זאת תורת
 העולה דעולה הי' צא על הרקור הלכ ואמר הכתוב
 זאת תורת העולה פי' הצא למדרגה הזאת שיהי'
 תורה שלך עולה פי' שתכפר על הרקור הלכ. היא
 העולה על מוקד' פי' עוד תפעול התורי' היא שתלמוד
 שתיאך אל אהבה והתלככות גדול וכי"ל שהמורה
 תשובה

ועכשיו עווש יענש בניהכס * ולא תאמר הלא גם שלא
 לשמי' הוא טוב כדברי חז"ל לא כן הוא כדבריך כי חז"ל
 התירו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה יבא לידי לשמה
 אבל אס לומר כל ימיו שלא לשמי' בודאי עווש יענש
 בניהכס וזהו כל הלילי פי' אס הלימוד הוא בחושך
 ואפילי כל ימיו * עד הבוקר רמוז עד יום מותו יום
 דין וחשבון וביקור על כל מעשיו אזי הוא מר מאוד *
 ואס המצבה תוקד בו ר"ל האס שהי' ראוי להיות
 מצבה תוקד בו בניהכס לכן אמר הכתוב איענך שתלל
 מכל רע עשה זאת ותלל * דתיירו ולכס הכסן דאדם
 הכנסם בעבודתו ית"ש נקרא כהן * ילכס עלמנו מדו
 בד פרש"י מדו כמדתו פי' רמוז שנגד מדתו הרע
 שיש בו באדם יתאמן מאוד לעשות היפך מדה זאת
 למשל אס יש בו מדת כעס * יכריח עלמנו להתאמן
 לצבו להיות רחמן על כל דבר * עס יש בו מדת
 גאווה * ישפיל עלמנו בתכלית השפלות מדה כנגד מדה *
 וזהו רמוז בד שהוא פשתן רמוז למדת כילות וקמלנות
 שזה מדה גרוע ביותר כמו דאיתא צפי הישר לר"ת
 כמו שמתירו בצסוק שקין הוכי' מפרי האדמי' ופרש"י
 מורע פשתן מן הגרוע * ומכסי בד יהו על צפרו
 ר"ל שצריך שיכניס עלמו במדה זאת להתאמן נגדה
 שלא יהי' קמאן ועילי ואז כאשר יתקן המדות שבו
 ויתנהג כן ימים רבים כל ימי חייו ויהי' אשריך
 בעוה"ז ועוה"ב לך בעוה"ב אמן *

זאת

תורת העולי' היא העולי' כו' * ונקדים לפרש
 פסוק יען אשר עשית את הדבר הזה ולא
 השכת את צדק כו' לכאורי' לשון הכתוב משמע שהוא
 שני דברים דתיירו את הדבר הזה מורה על עשיית
 דבר אחר דאליה הי' לו לומר יען אשר עשית את
 הדבר הזה אשר לא השכת כו' כי הוי"ו של ולא מחלקת
 לצ' דברים * ונרא' לפרש דהנה הקושיא מפורסמת
 דמקסי' מפני מה צפרש' ראשונה של ק"ש נאמר
 בכל מאורך ובפרש' שני' לא נאמר ובכל מאורכס * וי"ל
 דאיתא בגמ' גדולי' תשוב' שזדונות נעשו לו כזכיות ומקסי'
 והתינא נעשו לו כשגגות ומשני' כאן מאהב' כאן מירא'
 לכאורי' מאחר שרז"ל האירו לנו עיינו והודיעו לנו
 שהתשוב' מאהב' זדונות נעשים כזכיות א"כ מוטב מי
 שהעיר ה' את רוחו שישוב על עוונותיו יעשה מאהב' מיד *
 אף הפשוט שזה בלתי אפשרי שישוב מיד מאהב' רק לריך
 להיות בהדרג' מתחילי' בירא' ומיראה צא אל אהב' וכן
 הוא כוונת חז"ל שמתחילי' נעשים כשגגות בעשותו תשוב'
 מירא' ואח"כ צבואו לעשות מאהב' נעשים כזכיות *
 ולכן צפי ראשוני' של ק"ש שסס הורה לנו את הדרך
 אשר נלך בה עיי תפלי' דתיירו בכל לצדק איזה עבודה
 שצלב זו תפלה דמתחילי' היא צלב שצריך לשום על לבו
 יראה ד' וגדולתו * ובכל נפשך דתיירו לגמול את נפשו

2nd part
עושה
Cantilly
Honey

DO
OPPOSITE

זלימדר

הצגד ר"ל אס יהי נתפש בדבר קל דהיינו יות וגשמיות הקל ולזה רומז מלת זה * קוס קדוש ר"ל שיכנס הדבר הריא בדברי שלות * וכלי חרס אשר תזוטל בו תשצר * חז"ל ת"ח דומה לפני ע"ה דיבר עמו יו קקיתון של כסף חכל עמו דומה לו זל חרס הנשצר שאין לו תקנה ע"ש *

לי חרס כו' פי' אס ישעה חיזה פעולה כדי שיבא לו הנאה ככיל שדומי. ככלי יראה לשבר עלמו מאד על הדבר * ואס רק שיבא לו חיזה עבירי מחמת הנחש הטילי זוממא : ומורק פרשי" לשון תמרוקי לקטט עלמו בקישוטין נאים ויפסי דהיינו ילות חסדים ושטוף במים ר"ל זלימוד " מים ע"ד שאמרו אס רגיל ללמוד דף חי ילמוד זי דפין וקיל *

פרשת שמיני

אהרן את ידיו אל העס כו' * כ"ל דהנס הלדיק הולך תמיד בדביקות ודבוק בעולמות מחמת שתשוקתו תמיד על טובת ישראל השי"ת בכל מיני שפע וזכרה מחמת ד קלת ממדריגתו ודביקות * אך בכל וועל קוץ במה שיורד קלת מהדביקות ז ב"ח גדול תשוקתו ותאוותו לעונתם בלבס יראת ד' וזהבנו שכולס נתעורר דמו ית"ש * וזהו וישא אהרן את ידיו : כינו אל כפים וי"ל הפי' דהיינו האדם נו לעבודת הבורא ית"ש אז מחמת גדול הסבות שבו הוא מכה כף אל כף ונמצאה ית הבורא נקרה ע"ש הידים *

אהרן את ידיו אל העס פי' ככ"ל זת הלדיק אל העס להטיב להס * ויזכרס החטאת והעולה והשלמים פי' ע"ז שמדרגת הלדיק הוא תמיד לבדוק זת ורגע אולי חטא חילי' בחי' נדוד ' והוא מהרהר תמיד בתשוב' זה רמו שבא על הרהור * והשלמים רמו נו שעושי' שלום בפמליה של מעלי וע"י ה" יורד ממדריגתו האלו קלת *

ואהרן אל אוהל מועד דיש כמה גוויי לדיקים גדול הנקרה בשם משה ויש לדיק אשר הוא מדרגת

המילת בים אסר לו

עזי לו במה אסר לו

ח"י מה

1) Friday 19 July 2018 - כ"ח תמוז
 NOT WANTING ANYTHING - המילת בים אסר לו

Applies to everything - shopping, eating, looking

Applies to all actions - NOT WANTING anything

המילת בים אסר לו - NOT WANTING ANYTHING

אסר לו במה אסר לו

רבקה אהרונ' - ע"ש

Everything that's BLOCKED or guarded NOT to happen

All distractions and all mistakes are made because of נחמה + תאוה

RESET to be the REAL YOU - אמר

How can we make MIRACLES?
 TRUTH is "RESET to be the person destined to be
 then "everything" that is in your mind comes back.
 And when RECONNECTION to destiny then
 instant energy flows into person's life.

2nd time
"Consciousness"

אמרו כדעו וזקנה - ס' וקורא
 would create problems, detachment from אבות
 and ultimately FAILURE of avej.

Being given a מצוה is actually
 like being a "מורה" - like "מורה" - קולו של משה

אין אדם שיהיה לו פירות - פירות לא
 to be tempted and NOT to eat פירות ...
 הרי - DIVORCE from temptation ...

NO-ONE can succumb to temptation and avoid פירות
 [פירות]

נועם

ועכשיו עמוס יענש בגיהנום * ולא תאמר הלא
 לשמי הוא טוב כדברי חז"ל לא כן הוא כדברי
 התירו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה יבא ליד
 אבל אם לומד כל ימיו שלא לשמי בודאי עו
 בגיהנום וזהו כל הלילי פי' אם הלימוד הוא
 ואפילו כל ימיו * עד הבוקר רמז עד יום
 דין וחשבון וביקור על כל מעשיו אזי הוא מר
 ואם המזבח תוקד בו ר"ל האש שהי' ראו
 מזבח תוקד בו בגיהנום לכן אמר הכתוב איש
 מכל רע עשה זאת ותנול * דהיינו ולבש הכו
 הנכנס בעבודתו ית"ש נקרא כהן * ילבוש י
 בד פרש"י מדו כמדתו פי' רמז שנגד מד
 שיש בו בזה יתאמן מאד לעשות היפך ו
 למשל אם יש בו מדת כעס * יכריח עלמו
 לבדו להיות רחמן על כל דבר * עס יש
 גאון * ישפיל עלמו בתכלית השפלות מדה כו
 וזהו רמז בד שהוא פשתן רמז למדת כילות
 שזה מדה גרוע ביותר כמו דאיתא בסי' הי
 כמו שמלינו בפסוק שקין הביא מפרי האדמ
 מורע פשתן מן הגרוע * ומכסי בד יהיו
 ר"ל שרף שיכנים עלמו במדה זאת להתל
 שלא יהי' קמאן וכילי ואז כאשר יתקן המ
 ויתנהג כן ימים רבים כל ימי חייו ויהי'
 בעוה"ז וטוב לך בעוה"ב אמן *

זאת

תורת העול' היא העול' כו' * ונקד
 פסוק יען אשר עשית את הדבר
 השכח את דבר כו' לכאור' לשון הכתוב מש
 שני דברים דהיינו את הדבר הזה מורה ו
 דבר אחר דאל"ה הי' לו לומר יען אשר כ
 הדבר הזה אשר לא השכח כו' כי הו"ו של ולו
 לב' דברים * ונרא' לפרש דהנה הקושיא כ
 דמקשי מפני מה בפרש' ראשונה של ק'
 בכל מאורך ובפרש' שני' לא נאמר ובכל מאור'
 דאיתא בגמ' גדול' תשוב' שזוונות נעשו לו כוכי
 והתיא' נעשו לו כשגנות ומשי כאן מאהב' כ
 לכאור' מאחר שרז"ל האירו לנו עיינו זה
 שהתשוב' מאהב' זדונות נעשים כזכיות א"כ
 שהעיר הי' את רוחו שישוב על עונותיו יעשה מא'
 אך הפשוט שזה בלתי אפשרי שישוב מיד מאהב'
 להיות בהדרג' מתחיל' בירא' ומיראה בא אל
 הוא כוונת חז"ל שמתחיל' נעשים כשגנות נעשו
 מירא' ואח"כ צבאו לעשות מאהב' נעשים
 ולכן צפי' ראשוני של ק"ש ששם הורה לנו
 אשר נלך זה ע"י תפיל' דהיינו בכל לבבך אה
 שכלב זו תפלה דמתחיל' היא כלב שרף לשו
 יראת ד' וגדולתו * ובכל נפשך דהיינו לגמול

בוש וירא לגשת וא"ל משה למה אתה בוש לכך נבחרת
 דהנה עיקר הוא לאדם הבוש' סימן טוב לאדם שהוא
 ציין וכל המתצייש לא במהר' הוא חוטא * ואחר
 ה' מתצייש מאד מגדל הסכנע' שה' בו שכן דרך
 הליך שתמיד הוא צעיונו חטאים על כל נדוד
 עבירה ואפי' דבר קל לעביר' חמור' תחשב לו ומכניע
 עלמו ומשפיל עלמו תמיד וצפני רבים מוכיח עלמו *
 ועי' מכינס הרהורי תשוב' בהשומע'י בהמרס אס
 בארזים נפלה השלכת מה יעשו הוצי הקיר וסס
 חורים בתשוב' שלימי' והו שאמר לו משה רבינו
 ע"ה למה אתה בוש פ"י בשביל שאתה בוש וירא
 וא"כ אתה הוא הליך השלם הראוי ליקרב למזבח
 לכך נבחרת שכן הוא ראוי לדיק להתנהג בעבודתו
 ית"ש * והו ויקרב אהרן אל המזבח ר"ל כיון ששמע
 ממשש שכן הוא המדרג' המעול' הבוש' וגדול הסכנע'
 בלב ועשה כן ויקרב אהרן אל המזבח פ"י שה' מקרב
 עלמו תמיד אל המזבח שה' מואל בעלמו חסרונות
 וה' מחשב תמיד שלריך למזבח כפרה *

מדרגת אהרן * וכל אחד לפי מדרגתו עולי וכל
 בקדוש' הנקרא אהל מועד וילאו ר"ל ואח"כ יולאים
 קאת ממדרגתם ואין זה אלא למען ויברכו את העם
 כנ"ל * אך בכל זאת גורמים קדוש' וירא' לכל העם *
 והו וירא כבוד ה' אל כל העם * והו עדותך
 נאמנו מאוד כו' דאיתא בגמ' שלשה מעידין ועי'
 הקב"ה וישראל ושבת נמאל ישראל נקרא עדות של
 הקב"ה * והו עדותך נאמנו מאד פ"י שהס נאמנים
 וחביבים למי ומפרש הפסוק לבייתך נאור קודש לאותן
 הליקים הדריס תמיד בעולמות העליונים * ד'
 לאורך ימים פ"י שהס גורמין במעשיהם שתתפסט
 הקדוש' והירא' עי"ז לכל ישראל אמן *

זאת

הח' אשר תאכלו כו' * כ"ל דאיתא בצורה
 הקדוש זאת הח' רמו להסם הקדוש אשר
 תאכלו פ"י שע"י יש לנו אחיזה וחיות *

אשר תאכלו
אמר

או יאמר

זאת הח' רמו למה שראה דיאל ח'
 זו ארום אשר תאכלו לשון ואכלתם

את חויביכם ואמר הכתוב עי"ז יהי כח בידכם לכלות
 אותם * דסיינו מכל בהמה דאיתא בגמ' צבא מליעא
 אמר רב חיינא מסורא דפרת לרבינא יליאת מרסי
 דכתב רחמנא גבי שרנים ל"ל * ח"ל אמר הקב"ה
 אני שהבנתי כו' ע"ש ח"ל אנה המעלי קא קשיא
 לי מ"ש המעלי דכתב רחמנא * ח"ל לכדתנא דבי
 ר' ישמעאל אלמלא לא העליתי את ישראל אלא בשביל
 שאינס מטמאין בשרנים ומעלותא היא גביהו וכו' *
 ח"ל הפי' הגמ' ה"ל ע"ש דאיתא במדרש שאלו
 המלאכים את הקב"ה למה ברא השרנים והשיב להם
 הש"ת מפני הקטרוג אס יבא לקטרוג על ישראל
 חלילי שחוטאים לפניו ואין לזוך בהם אז משיב לו הש"ת
 הלא השרנים אין לזוך בהם כלל ואעפ"כ בראתים *
 ח"ש אנה המעלה קשיא לי * דהמעלה הוא לשון
 הגבהה שהקב"ה מגביה את ישראל מבין הקליפות
 והחטאים והס נופלים למטה * ח"ש המעלי כו'
 כלומר לחיזה סיבי' וכות מעלה את כללות ישראל
 מחטאותיהם * ח"ל אלמלא כו' אלא שאין מטמאין
 בשרנים פ"י הלא ישראל אין חובלים השרנים ונמנה
 אין לזוך כלל בצריאתם כיון שישראל אין חובלין
 מהם ואעפ"כ בראתים כדברי מדרש ה"ל ממילא
 אין כה להמקטרוג לקטרוג עליהם ולזה אני מעלי
 ומגביה אותם מעוונותיהם כנ"ל *

Avoid
Templaten

וישחט את עגל החטאת אשר לו דהנה באמת
 מאין יבא לדיק שיוכשל ח"ו באחי' חטא
 נדוד קל זה בא הכל מחמת חטא עגל והוהמא
 הואת גורם אף להליך חילס אחז עבירה קלה ועי'
 שהוא מתחרט מיד ומזטער מאד ומרהרר בתשוב' אזי
 הוא גורם וישחט את עגל החטאת' אשר לו פ"י
 שהחטא הזה אינו נחשב לעבירה כ"א לו לבדו הוא
 נחשב לו לעבירה לגדול דקתו * ובראות שאר ב"ח
 את מעשה הליך הזה איך שמהרהר בתשובה אפי'
 על דברים קלים מאד נשבר לבס בקרבס ומוסריס
 נפסס ודמס לעבודתו ית"ש

וזהו ויקריבו בני אהרן את הדם אליו פ"י כנ"ל
 שע"י הליך מקריבים דמס לו ית"ש :
 ויטבול אצבעו בדם רמו שהליך מעלה את הדם
 של מסירת נפסס על קרנות המזבח קרנות לשון גדולי'
 ושררה שפועל בזה לדבר גדול מאד' ואת הדם ילק
 פ"י המדות שהס מחזיקים בהס עם מסירת נפסס
 ילק על יסוד המזבח פ"י נעשה מהס יסוד לעולם
 המזבח כנ"ל * ונחזור לביאור הכתוב שע"י יש כח
 לכלות החויבים מכל הבהמי' דהיינו כללות ישראל ע"י
 הליך הנקרא כל בהמי' ע"ד שאמרו חז"ל אדם ובהמה אלו
 ב"ח שמימים עלמס כבהמי' דהליך מכניע ומשפיל עלמו
 כבהמי' ועי"ז כללות ישראל נגבהים ומתעלים וכנ"ל *
 מפרסת פרסה מלי' ופרשו השמלי' דהנה השמים נבראו ע"י
 פריס' דהיינו הבדל כמש"ה יסירקיע בתוך המיס ויהי מבדיל
 בין מים למים * וי"ל הפי' דהנה שמים פרשי' אס ומיס
 דהמור' נקראת מים והש"ת ברא מדרגות והבדל בין מים
 למים

או יאמר וטמאה שבעת ימים דהנה אף אם יהי אדם לדיק לריך להכניט עלמו תמיד להסתכל על החסרונות שבו ולעולם לא יהא מלא ממעשו * ולריך תמיד לעבוד לו ית"ש במדרגות נקבות חכרות כ"ל דהיינו שרריך לילך תמיד בקדושי ברוממות אל ולהסתכל בשפלותו *

וזהו זכור ושומר בדבור א' נאמרו דזכור לזכר ושומר לנקב' הם שני המדרגות שייכים לדבור אחד וכ"ל * ועי"ז יזכה שיתן לו השי"ת דביקות גמור מלמעלי * וזהו יוס ליוס יביע ע"ד שאמרו חז"ל אין טיפה יורדת מלמעלי אלא ח"כ טיפיים עולות מלמטה כנגדן פי' דהש"י ב"ה אין נותן דביקות לאדם מלמעלי אלא ח"כ ב' טיפיים עולות מלמטי' הם ב' מדריגות הכ"ל שטובד בהם נבקות חכרות *

וזהו אשה כי תזריע כ"ל וטמאה שבעת ימים דשבעים שנה של אדם הנה נקראים שבעת ימים כל עשר ועשר נקרא יוס א' כמו שכתב בספרים ופי' הוא שרריך להסתכל תמיד בכל מעשיו של שבעים שנה שחיסר בהם מאד וטימא אותם שטונות הרבה * כימי נדת דוותה טמא פי' שיהא גרמה בעיניו החטאים הקלים שאדם דש בעקבו כחמורי' שבתמורות *

וזהו כימי כו' שהיא עומא' חמורי' טמא כן יהי בעיניו קלות' שבמעשיו * וביום השמיני ימול כו' כ"ל ולזה נריך דביקות גדול להיות דבוק בקדושי' עליוני' הנקרא שמיני וכ"ל וימול בשר ערלתו פי' רוח נכון יחדש בקרבנו * וזהו דאמרינן בגמ' אמרו עליו על שחול בן בטינת שכנס ש' מאות גרבי שמן ממיווי המדות דהנה ישראל כשעברו על הים הי' ע"י ע"ב שמות היוזאים מפסוק ויסע ויבא ויט והס ע"ב גשרים כידוע ל"ת ועס אותם ע"ב שמות נמתקים המספר של רבוע * חלקים שמספרו שי"ן

וידבר ונתתי עשב בשדך פי' עשב ע"ב ש"ן דהיינו שזה נתון ומסור בידך להמתיק השי"ן ע"י ע"ב כ"ל בשדך ר"ל ע"י קדושתך הגדולה שאחה הולך בה שהיא שדה תפוחים * וכבר הערנו שהשורש לבא אל האור האמיתי הוא פי' המדות שיתקן אדם א"ע במדותיו מקלה הראשון ותחילתם וכ"ל * וזהו אמרו עליו כו' שכנס ש' מאות גרבי שמן ממנוי המדות פי' שהי' לדיק גדול כ"כ שתיקן המדות מתמיתם מקלה תחלתם הי' כונס כלומר עי"ן המתיק השין כ"ל * ע"י גרבי שמן פי' האור הגדול שהי' לו ע"י מיווי המדות היינו מתמלית כ"ל * ולפי דברים יתורן מה שיש לדקדק לכאורי' בהפסוקים שלפנינו שכתב בתורה צרישא נעמי אדם ואח"כ נעמי בדרים ואח"כ נעמי בתים והלא הנעמים באים על החטא ואין צעל הרחמים פוגע בנפשות תחלה וכו' ראו לכתוב

למים שפי' שרריך האדם ללמוד עם אש התלהבות וחשק לשמו ית' ורקיע הוא לשון ריקועי פחים ותרנומו ורדירו לשון דקות דהיינו שרריך להיות דקות בין מים למים שהסודות חתורי' יעלה למעלי' ולהשפיע למטי' * וזהו מפרסת פרסה כ"ל שיהא מבדל בין מים למים ושופעת שפע שיהא הבדל גמור *

או יאמר מפרסת כו' ע"ד והי' עקב תשמעון אלו בעצרות שאדם דש בעקביו שיהיו דומים עליו כחמורות והיינו את המשפטים האלה וזהו מפרסת פרסה לשון דריסת הרגל בפרסות רגליו וק"ל *

פרשת תזריע

אשה כי תזריע וילדה זכר כו' * דהנה כתיב יוס ליוס יביע אומר * י"ל דהנה ב"ה ההולכים שובב בדרך לבס אחר שטותיהם והבליהם אז אין הפרש אללו וכמו שהי' מתכנן יוס אתמול כן היום כן מחר ולא יוסף דעת ושכל כלל אכל הלידיקס ההולכים בדרכי' השי"ת ועבודתו אז כל יוס ויוס ביין וישכיל יותר ויותר מה שלא השכיל אתמול ובכל יוס יוסף סיו לדבר חכמות ואמרי נועם בחכמות חלקות ורוממותו עד אין תכלית * וזהו יוס ליוס יביע לשון מים תצפה אש שנעשה כמין אצטעות הנגזבים למעלי' כמו כן הלידיק כלל יוס עולי' לו אמיר' נעימי' יתירה מיוס אתמול שיוס אתמול שנהג בקדושי' גורם לו קדושי' יתיר' ליוס הבא אחריו * רק שרריך האדם לילך ממדרגה למדרג' דהיינו שמתחילי' לריך לתקן מדותיו ואת חטאת נעוריו חה נקרא בשם נקבות ואח"כ יבא אל הקדושי' עליוני' הנקרא בשם דוכרא שהוא כלי שלם ומלא בקדושתו ית"ש *

וזהו אשה כי תזריע פי' אשה מזרעת תחילי' וכפרשי' דהיינו שיתחיל מקלה התחתון לתקן את אשר פגם ואז וילדה זכר כ"ל יבא אל קדושי' רבה הנקרא בשם זכר * ומפרש הכתוב וטמאה שבעת ימים פי' שיתקן תחילי' מה שפגם בו' מדרגות עליונות שזה נקרא בשם טומא' ר"ל שיסתכל מה שטימא ועד היכן קלקל * וביום השמיני ר"ל ואז יבא אל הקדושי' עליוני' שהיא מדרגה שמיני' למעלי' למעלה * ימול בשר ערלתו ויהי' לו מחשבות קדושות ודיקות בו ית"ש * חסו מעלה נשיאים מקלה הארץ דנשיאים כתיב בתורי' חסר ואמר הכתוב מעלי' נשיאים פי' שרריך להעלות מה שחיסר * מקלה הארץ פי' מקלה התחתון שקלקל מתחילת קלה הראשון * בדרים למטר עשה פי' ואח"כ יהי' יכול להשפיע לעולם השפעות טובות *

תחילת
המדרגות
העליונות

נ"ז

אלימלך

תוריע

נועם

ריקים המהלכים ברחובות ושוקן זה סיבה אחת
 הגורמות צמח' גאות לאדם וספחת הוא מל' ספחני
 נח * או צהרת סיבה השנית הצהירות של אדם
 כפרש"י צהר הוא הצחקים דהיינו לפעמי' אם יבא
 לאדם חיזה צהירות והתלהבו ע"י חיז' עובדא שעש'
 בקל יוכל לבא לידי פניות וגאות אם חיזו זהיר ורמ'
לשמור עלמו *

והיה בעור צפרו לנגע לרעת דנגע הם אותיות ענג
 דהיינו שהי' אפשר לו להפך הנגע לענג אך
 אם חיזו נזרר אז נעשה נגע לרעת * ואמר הכתוב
 חיך יעשה ויתקן את מעשיו * והוצא אל הכהן להלדיק
 גמור נקרא כהן דהיינו יחבר עלמו ללדיקים * וראה
 הכהן וכו' ושער נגע הפך לנן פי' שהלדיק יראה
 בחיזה אופן יהי' הנגע דהיינו שיבין את זאת אם
 נתהפך הלנן דהוא לננן העליון הן אם נתהפך ע"י
 שעה דהיינו ע"י חטא קל דזה הוי כהררים התלויים
 בשערי' או מחמת ומראה הנגע עמק מעור צפרו
 פי' חילי' מחמת שהעמיק את הנגע בצפרו * נגע
 לרעת הי' הן זאת והן זאת הכל היא נגע לרעת *
 וראהו הכהן וימנא אותו ר"ל יראהו ויבינהו את
 הפנס הגדול שגרס בכל זאת ויורהו דרכי התשוב'
 והערט' צממת לתקן את המדות המנוונות והרעות
 שבו * ואח"כ כתבה התור' נגעי צגדים רמו הנגעים
 הצאים חילי' לנבושיו כנ"ל דהיינו שיבא חיז' סיג
 או פסולת בהמנות שעש' * צגד נמר רמו למנות
 כי מנות יליית עיקרם הם צלמר או פשתים ומנות
 יליית מרומו נגד כל המנות * או צשתי או צערב
 רמו ע"ד שאמר צגמ' ע"א שתפשו לר"א בן פרטא
 אמרו לי מ"ט תנית ומ"ט גנבת כו' אייתו לי תרי
 קצורי אמרו לי הי' דשתי והי' דערב אתחיש ניסא
 אתיא זיבורא ויתבי על דערבא ואתיא זיבורתא
 ויתבי על דשתיא ופרש"י זיבורא זכר זיבורתא נקבה
 והבין הנס הנעשה לו שהשתי מקבל הערב נמלא
 השתי רומנו לזכר והערב רומנו לנקב' וכך אמר
 הכתוב כאן צחי' אופן שיהי' הלבוש שעשה מהמני'
 הן שעש' בנקבות והן בזכרות כנ"ל * או צבור פי'
 שזה צל לו מחמת העור הוא הגוף העב החומר *
 או בכל מלאכת עור ר"ל שמלאכת תיקוני' שתיקן את
 גופו בהמדות כנ"ל לא הי' כתקני' ע"י נכנס לו
 אבק סיג פסולת בלבושו *

והיה הנגע ירקק או אדמדם כפרש"י ירוק צבירוקים
 אדום צבאדומים * ר"ל זה שארע פסולת
 וסיגים בלבושי מלותיו זה מר מאלד שמאחר שזכה
 לעשות לגופו לבושים ממנו' הי' ראוי שישיביל
 במלות הי' לעשותם כתקנה * ואמר הכתוב הפעולי'
 ג"כ וראה את הכהן כנ"ל להתחבר ללדיקים וילמיד
 ממעשיהם

לכתוב מתחילי' נגעי צגדים ובתים ואח"כ נגעי אדם *
 אך לפי דברינו יבאר בעזה"י דהתור' מלמדת האדם
 דרכי הי' בהדרג' כנ"ל דהיינו שמתחילי' לריך האדם
 לתקן המדות שבו דהיינו הגאווה והתאו' והתמד' והסקר'
 והחנופ' ושאר המדות המנוונות אשר כל מדה לעמ'
 יש לה ענפים רבים עד אין מספר ולריך האדם להשכיל
 מאלד לעמד עליהם ועור עליהם בעור האל שצרו
 רחמי' הוא הנותן צינה לאדם הרולה בעבודתו צממת
 וא"א לפורטס * ואח"כ לריך האדם כשיעשה מלות
 או מעשים טובים שהם הלבושים של אדם לריך
 להשכיל לעשותם כתקנס לכל יתערב שום סיג ופסולת *
 ואח"כ לריך לתקן את הבית הוא העולם העליון אשר
 הוא קשור בו שזה עיקר ביתו ודירתו של אדם ואחר
 שיזכה לכל זאת בהדרג' כנ"ל אז הכה ציד הלדיק
 הזה להמתיק כל הדיינים ולעורר רחמים גדולים לעולם *
 וזהו אדם כי יהי' צבור צפרו כו' דהי' כתיב ויעש
 אלקים לאדם כתות עור וילבישם * ואיתא
 צגמ' מנינו צתורתו של ר' מאיר כתות אור צאלף
 ויש לפרש דהנה צממת השי"ת צ"ה ברא את האדם
 והי' כל גופו אור גדול צלי שום יאהר ושיבתו הי'
 צג"ע כמאמר הכתוב וישם כו' לעבדה ולשמרה רק
 שהי' קנת דקה מן הדק' נדוד יר' כאשר ראינו
 צממת שחט' רק שהי' בקושי גדול להנחש להחטיאו
 כידוע עד שרכב הס"ס כו' * ואחר חטא האדם שאכל
 מעץ הדעת עו"ר אז יתן הצמח' לאדם לעשות טוב
 ורע חיליה * וברנות האדם דרכי הי' ותורתו הקדוש'
 לשמור כמנוונתה לשמה אז נעשה גופו ג"כ כתות
 אור צאלף כאשר תחילת הצריחה * וממילא מבואר
 שהי' צתורתו של ר' מאיר שלפי ההגתו של ר' מאיר
 שהי' מתנהג בהתור' הקדושה פי' לו כתות אור
 צאלף כנ"ל לפי שתיקן את גופו ואבריו והי' מאירים
 אור גדול * ואמר הכתוב אדם כי יהי' צבור צפרו
 הגשמי' נקי צשם צפרו והיינו שהכניס חילי' תאות
 הגשמי' בעורו פי' לא די שלא תיקן את עורו שיהי'
 אור צאלף אלל שיוסיף חילי' חטאים ועוונות בעורו *
 ואמר הכתוב מה הם החטאים ועוונות ומפרש שאת
 רמו למדות המנוונות שהם שורש כל החטאים שע"י
 מדות רעות צל אדם לכלל חטאים ושורש המידות רעות
 היא הגאווה ושאת רמו לגאווה ע"ד דחיתא צמדרש
 שאת זו צבל ע"ש ונשאת את המשל על מלך צבל
 ע"ש צמי' תוריע *

ואיתא צגמ' שצרה קצין גאות ירדה לעולם ט'
 נעלה צבל : או ספחת פי' הכתוב מלמדיו
 ע"י חיזה סיבה יבא אדם לגאות כדאי שידע להזהר *
 אמר הכתוב לזה יש צי' סיבו' או ספחת דהיינו
 התחברות מחמת שאדם מחבר עלמו אל אנשים

Thou it
 תיקון
 freedom

Twitter
 +
 Tiktok
 -ve
 +ve

Here Socially isolation is good.

זה יזכה שצמקום השחין ישא לבדו אל אל בשמים ויזכה לליבון עוונות ולליבון העליון וזהו רמז שאת לבנה * או זהרת לבנה ר"ל שגם יוכל לבא אל בהירות גדול וזהרת הוא לשון בהירות וחור הסתלהבות בעבודת הבורא ית"ש * וחמור הכתוב אעפ"י שתזכה לכל זה אעפ"כ הנני מזוהר ומלמדך שתדע באמת שעדיין יש כך אדמדמת פי' פתוכי אדמומית רמז לחטא שנק' אדום * ונראה אל הכהן פי' הכהן הוא הלידק הגמור האמיתי ע"ד שאמר הכתוב *

ממעשיהם הקדושים להזכר ולהשמר ולהשכיל האמת * ואח"כ מפרש נגעי בתיים כי תבואו אל ארץ כנען * ארץ כנען רמז להדיין שזה עיקר להלידק להמתיקם והיינו כי תבואו כו' פי' אחר שתזכה למדריג' זאת להמתיק הדיינים * אשר אני נתן לכם לאחזה כלומר שאני מסרתי לכם להמתיקם ולהפכם לרחמים ונתתי נגע נרעת בבית ארץ אחתכם פי' ע"י שתהיו אחת כאחוזים בבית שלכם הם העולמות העליונים שאת' קשורים בהם עי"ז מסרתי לכם להמתיק הנגע נרעת הם הדייני' וחמור הכתוב ובא אשר לו הבית ופי' הוא שתיקף שיבא הלידק הזה אשר תיקן את ביתו המיוחד לו בעולם העליון והגיד לכהן מיד שיגיד לכהן השי"ת שנקרא ג"כ כהן * לאמר לו כנגע נראה לי כו' פי' שאתר לי על שיש נגע הם הדיינים בבית המיוחד לי * ולזה הכהן ופנו את הבית פי' להמתיקם לרחמים גדולים אמן *

Wepach
"Respect

והכהן הגדול מאחזו ודרשין גדלוהו משל אחיו י"ל הפי' דכ"ג לריך להיות גדול בנוי בחכמו בעושרי' ולכאורי' העשירות הוא דבר השמאלי אלא הפי' הוא כך בנוי בעושר פי' שגם העשירות יהי' לעבודת הבורא ב"ה ולא להבלת עצמו * ואם אין לו ר"ל אם עדיין לא הגיע למדרגה זו שעדיין יש לו חימוס ותאוה אל העשירות החומריות * גדלוהו לריך להשתדל להביא אותו אל מדריג' זו מאחזו ע"ד הכ"ל הם השני המלאכים המלוין את האדם המה הי"ט והי"ה"ר לריך להביא את שניהם אל הגדול' דהיינו ימין : חזו עושר שמור לבעליו לרעתו פי' שהבעלים ריכיים לשמור העושר מהרעות שבו ככ"ל *

או יאמר אשה כי תזריע כו' * י"ל דליתא במשנה כל העושה מלוא אמת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו : ולכאורה מי זה האיש אשר לא עשה אף מלוא אמת כל ימיו ואם רוצה לומר העושה מלוא אמת בשלימות הי' לו לתנא לפרש ובאמת פירשו חז"ל ע"ש * ולעני"ד נראה ע"פ דליתא בכל לבדך בשני ירדך ואיתא חיה גבור הכובש את יצרו י"ל הפי' כך דהנה יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומחממו להסיתו לעבירה חלילי' ולריך האדם להתגבר בגבורתו להביא אותו החימוס אל הקדוש' ואז נקרא הילר הזה בשם גבור * וחזו פי' חיה גבור חזו בכל לבדך צבי ירדך דהיינו שאותו החימוס של הילר לריך להכניס ג"כ אל הקדושה ושניהם כאחד עובדים להבורא ב"ה * וחזו כל העושי מלוא אמת כלומר שעושה המנו' באופן ששני היצרים הם אחת מטיבין לו * אך אדם אין לדיק בארץ אשר יעשי טוב ולא יחטא היינו באותו טוב שעושה יש ג"כ חיה חטא פי' חסרון שעושה הדבר בחיה פני' * וי"ל שזה רמז הפסוק אדם כי יהי בעור בשרו שחין ונרפא ששער הוא רמז על הלידק הסולך בדרכי ה' והוא במדרגת בשר ע"ד והסירותי לב האבן מבשרכי ונתתי לכם לב בשר אלא שעדיין הוא מלוכש בעור בעין ולא באלף כמו שהי' בתורתו של ר"מ ע"ד מה שפרשתי קודם ע"ש ונמצא הוא עולו לקבל חיה חימוס הילר תחת עור בשרו חזו רמז שחי' שהוא לשון חימוס כפרשי' : ואמר הכתוב ונרפא ר"ל האדם הזה צודאני בקל יוכל להתרפא על פנמיו וחסרוניו הקטני' : והי' צמקום השחין שאת לבנה ר"ל שהלידק הזה צודאני ע"י הרהורי' תשובה והחרטות על החימוס של הילר ע"י

allright
if fixed
with last
name

ונהזור לבעיניו ונראה אל הכהן ר"ל שהלידק הכ"ל שעדיין הוא לריך אל הלידק הגמור האמיתי להיות נרא' אליו * ונראה הכהן פי' ונראה האיש הזה על הכהן דהיינו הלידק הגמור והנה מראהו שפל מן העור פי' שידמה בעיניו שעדיין גם בו חסרונות כי כן יש ב"ה הבאים אל הלידקים הגדולים וקשה להם על הלידק קושיות * חזו ושערה פי' שיהי' כמו שער בנפשו שיעלי' במחשבתו כמה קושיות על הלידק גמור וכל זה הוא מחמת חסרון שלמותו * ואעפ"כ הפך לבן ר"ל אחר כל מחשבותי וקושיותיו על הלידק גמור יגרום לו קדושתו של הלידק ההוא שיהפך גם הוא ללבן :

humility

וזהו אשה כי תזריע כפרשי' אשה מזרעת תחילה יולדת זכר פי' ע"ד הכ"ל שלריך שחימוס הילר יביאו אל הקדוש' ולעבוד בשני יצרים כדאמרו ז"ל זרמות מביא לדי נקיות ר"ל הזריות שמזרז עצמו ומתגבר בחימוס של הילר להביא אל הקדושה מביאו לדי נקיות ע"ד ילא פי' נקי מנכסיו דהיינו בעשותו מנו' הרי היא נקי' מכל סיג ונקיות מביאה לדי ערה' שהוא מדרג' גדול' * וחזו אשה רמז על הילר' שהוא הכקבות והשמאלית כידוע ואם גם הוא מזריע בו תחילה החימוסו אל המנו' וילדה זכר הרי הוא מוליד הולד' העליוני' **הק"ל**

אז יאמר אשה כי תזריע כו' דהנה האדם לריך לעבוד בצורה ז"ה תמיד בצורה ותפלי רך שאי אפשר לאדם להיות עוסק תמיד בלי הפסק בחור' ובתפלי' וזריך לפעמים לדבר עם אחרים כדי לצלל השעמוס ח"ו רק שצבל זאת לריך שלא יהיו אותן הדברים שיחת חולין ח"ו רק לריך לדבר ולשיח דברים של יראה ומוסר אז פועל דברים אלו שמתעורר אורות עליונים דיבורים אלו זה נקרא בשם זריעי כעו שחדם זורע בודחי הזרע מתרבה ומלמיה יותר ויותר כך הלדיק הגדול שמדבר דיבורים קדושים דברי ירא' ומוסר הוא מנוריע לאחרים כי הוא פועל שיתרבי הרהורי תשוב' בלבות בני אדם שמדבר עמם וגם פועל שיתרבי אורות עליונים למעלי' * וזהו פ"י הפסוק אור זרוע לנדיק ולישרי לב שמחה ר"ל שזה האות והסימן הייכר לכל שזה האור הוא זרוע להלדיק שמוריע אורות עליונים דיבורו זה הוא האות שלישרי לב שמחה דיבורו כשהלדיק מדבר דברי מוסר אז הוא מכניס יראה בלב ז"ח הישרי לב המדבר אליהם וכשחננו רואים שדבריו נתנו שמחה בלב ישרי לב בודחי נתעורר אורו עליונים למעלי' * אזל לריך הלדיק הזה להיות מחונן ומדקדק על עלמו דיבוריו שלא יבא לו ח"ו פני' מזה שמדבר דברים כאלו ולריך להרגיל עלמו בכל פעם מעט עד שיהי' לו הדבר הרגל שלא יהי' לו שום פני' לגמרי * וזהו פ"י הגמי' שיחתן של ת"ח לריכין לימוד ר"ל כשהלדיק משיח שיחת חולין כדי לנחו מעט מלימודו לריכין להיות באופן הכ"ל בדברי יראה ומוסר זה לריך לימוד שפירושו הרגל שזריך שרגיל איש שיהי' לו לעבד שלא יבא לו איזה פני' וגדלות מזה והיינו שהת"ח עלמו לריך להרגיל עלמו בשיתה נאה הזאת כדי שלא יבא לידי פני' * וזהו ויברך ד' אותך לרגלי פ"י שיעקב אבינו ע"ה הי' רוצה להראות ללבן שהשי"ת בריך אותו בשביל לדקתו ועיקר הדקתו הוא אחר ההרגל כנ"ל * ו"ש ויברך ד' אותך לרגלי דיינו אחר שהרגלתי בדרקתי * והנה כשחדם עוסק בחור' או תפלי' או נקי' במדרגת זכר * אזל דברים הכ"ל היינו דיבורים דברי יראה ומוסר שהלדיק מדבר לפעמים זה נקי' בשם נוקבא כי השיקר הוא התורה והתפלי' אלא שזריך לדברים אלו כנ"ל וגם פועל לעלמו שיעלה על זכרונו הרהורי תשובה בעת שיעמוד עלמו להתפלל או ללמוד אז הדברי קדוש' שדבר קודם זיכרו לו הרהורי תשובה * וזהו פ"י אשה כי תזריע ר"ל כשחדם הוא במדרגת אשה דהיינו בשעת דיבורים דברי יראה ומוסר כנ"ל שמזריע אורות עליונים יפעול ג"כ בזה וילדי' זכר פ"י שיוולד לו מהדברים האלו זכירה שיחזיר לעלמו בשעת תורי' ותפלה הרהורי תשוב' * וטמא'

הנק' בשם זכר' וטמאה שבעת ימים כנ"ל דהנה אנהו לריכין למנות הימים שאנו אומרים היום יום ראשון בשבת וכן בכל יום וכוונ' בזה הוא כדי להכניס קדושת שבת בששת ימי החול ונמלא בכל דבר כולו קדושת שבת חלק שביעי וגם באכיל' ושתי' לריך לעורר הקדוש' שיהא שורה בו השעה קלוות ויום השביעי * ולריך שיבין הלדיק שכל עבודתו העבר עדיין הי' בכלל טומא' דהיינו שלא הי' עבודתו שלימי' * וזהו וטמאה שבעת ימים רמז על כל דבר שעשה עד הנה * כימי נדת כו' כך ידמה בעיניו ועי"ן ילך בכל פעם ממדריג' למדריג' עד התכלית המכוון * וזהו וכיום השמיני רמז אל הקדוש' שהוא למעלי' מנקדשת שבת הנקרא ממחרת השבת והוא יום השמיני כידוע * ימול בשר ערלתו ר"ל אז ימול כל ערלת לבו * ושלישים יום ושלושת ימים דאיתא בגמי' ישלש אדם שנותיו שלש בנקרא כו' וידוע שכל דבר קדוש' כולו מעשר * וזהו ושלישים ושלושת ר"ל כל מה שמשלים ימיו בנקרא לריך להיות כל אחד כולו מעשר דהיינו שלשתן בין כולם שלשים * תשכ דמי עטרה ר"ל כל זה יעשה תמיד כך בחמימות של הטרה' כי נקיות מציא כנ"ל * ואמר הכתוב בכל זאת לא תחזיק עלמך בעיניך שבקרבך קדוש * וזהו בכל קודש לא תגע ואל הנקדש לא תבא כי בזמן המקדש הי' השראת השכיני' בבה"מ ועתה בגלותינו המר כתיב וזהי' להם למקדש מעט היינו שמשרי שכינתו על הלדיק ואתה אל תחזיק עלמך במדריג' זו: עד מלאכת ימי טהרה ר"ל עד אחר שיתמלאו ימך ימים רבים בקדוש' ובטהרה * אז יאמר אשה כי תזריע כו' ואיתא בגמי' מפני מה לדיקים נמשלו לעתר מה עתר מהפך התבוא' בגורן אף לדיקים מהפכין מדה"ד למדת הרחמים * אך כשיש התעוררת תשוב' בעולם אז רחמים בעולם מתחילי' וא"ל להפך זהו אשרי העם שככה לו ר"ל אשרי כשיש לדיקים בעולם שיפוליס והפך הדין ולשכחו להפכו לרחמים ושככה הוא מלשון וזמנת המלך שככה * אשרי העם שהי' אלהיו ר"ל אשרי כשהדין הוא רחמים מעיקרא דהיינו כשיש התעוררות תשוב' בעולם כנ"ל * וזהו אשה כי תזריע ר"ל כאשר כל העולם בהתעוררות תשוב' שאף אותם שהם בנקבות מזריעים ועושים פירות בקדוש' אז וילדה זכר ר"ל רחמים מעיקרא נקרא בשם זכר * ואם נקבה ר"ל כשיש דין ח"ו שכיני' לנקבה תלד ר"ל גם זאת אפשר לעשות בו וולדה להפכו לרחמים אמן *

*

five four three two

33 days

33 days

RESET COMING BACK TO GOD

ועמאה שבעת ימים ר"ל הלדיק הזה שהוא במדרג' ההוא כ"ל הלדיק הזה אינו מוילא בעלמו שום מעלי כל ימיו רק תמיד הוא אללו כעמא ח"ו בטומא' עונות סקובר בודאי שעדיין אינו טהר בעבודתו ית"ש * חה וטמא' שבעת ימים רמו לשבעים שנה של אדם ודואג תמיד שיטהר עלמו יותר ויותר * אבל זה הוא שלא בשעת תפלי' דהיינו כשמדבר עם בני אדם אז לריך הלדיק להתיישב בשפלותו מטעמים ה"ל * אבל כשנריך להתפלל על איזה דבר אל יאמר בלבו מי אנכי שאתפלל על הדבר ההוא רק אדרב' לריך להחזיק אז במדרגתו ואל יתעלל מלהתפלל על כל דבר * חהו וציוס השמיני ימוול בשר ערלתו ר"ל כשיבא למדרג' השמינית שהוא העולם העליון ונעלם אז לריך לימוול בשר ערלתו פ"י להחזיק עלמו ללדיק גדול כאלו אין בו שום שפלות וערלות גם לריך להלדיק ה"ל להחזיק עלמו במדרג' האחת דהיינו שלשים יום ושלשת ימים תשב דמי טהר' פ"י שריך להחזיק עלמו פעמים בגלותו ופעמים בקטנות דהיינו שלשים רמו לגלות ששם הו"ה עם ארבע אותיותיו עולי גימי שלשים ושלש הוא קטנות כי שלש הוא מקסר קטן של שלשים והיינו להחזיק עלמו בשפלות והכנע' דהיינו דמי שהוא טמא ולפעמים להיסך דהיינו בטהר' שבעת תפלי' יחזיק עלמו לטהור גמור שהוא לריק כ"ל ע"כ מדרגת לדיק ההולך תמיד בעבודתו ית"ש אבל אם אדם ח"ו אינו עובד הבור' ומתעלל עלמו בעבודתו כחור' ובתפלי' שאינו מתפלל בזריות וחדוה וכן בשאר דברי קדוש' הוא מתעלל הוא מכוב' בשם נקבה כי טבע הנקבה היא בעלות * זה אם נקבה תלד וטמא' שבעים פ"י שהוא טמא ח"ו שבעות הרב' עד שיעש' תשוב' שלימי' להשי"ת ויתקו מעשיו ואז טוב לו בזה ובבא *

פרשת מצורע

זאת תהי' תורת המלוצע * כ"ל דהשכינה נקראת זאת * וידע דמלוצע הוא מוילא רע דהנעיס באים על לשון הרע * ואמר הכתוב אחר שישוב בתשובה ויתקן את מעשיו ויפועל ע"י תשובתו ותורתו תיקן השכיני' הנקראת זאת * וזהו זאת תהי' תורת המלוצע פ"י שתורת המלוצע תהי' זאת שיתקן השכיני' הנקרא זאת * ציוס טהרתו והובא אל הכהן פ"י ציוס שיטהר מעוונתו ויפועל להעלות השכיני' ליחד' עם קב"ה והובא אל הכהן הקב"ה נקי כהן * ואז אחר שיעלה אל השכיני' וילא הכהן מחון למחנה דהשולמות עליונים נקראים מחי' והעו"ל נקרא חון למחנה וראה הכהן פ"י שישיגה השי"ת צ"ה על העו"ל להשפיע להם : והנה נרפא נגע הרעת פ"י כל הדויים יהיו נמתקים מן הרוע כל זה יהי' מן הרוע שהוא גירוס את כל זאת בתשובתו השלימה וזהו יהי' כבוד ה' לעולם * דהשכינה נקראת כבוד והיינו כאשר יהי' כבוד ה' לעולם דהיינו שתעלה השכיני' לעולם העליון אז ישמח ד' במעשיו דהיינו במעשה הטוב שישיע' עליו כל טוב וברכה אכ"ר *

או יאמר כו' זאת תהי' נר' לפרש ע"ד הרמו דהנה בכל עסק האדם הן תורה או תפלי' : לריך האדם לומר לשם יחוד הקב"ה ושכינתו ונר' לקרב אל השכל מה הוא היחוד הזה קב"ה ושכינתו הוא כך דהי' האדם כשלומד תור' הוא מדבר דברים קדושים ואותיות הקדושים ומכא מה הוא מדבר מכא חלק חלק אשר בקרב דהיינו הנשמי הקדוש' היא חלק אלוה ממעל' וזהו ידוע דלורייתא וקב"ה כולא חד נמלא ע"י נשמה הקדוש' שמדבק עלמו בחלק חלקות שבו באותיות הקדושים אזי מעלה הדיבורים למעלי' ומתדבקים באחדותו ית"ש וזהו יחוד קב"ה ושכינתו שמיחד התור' הקדוש' ונשמתו הקדוש' עם קב"ה ע"י לימוד התורה והתפלי' . וזהו בכל אדם אבל משה רבינו ע"ה הי' בו מעלי' יתירה שקודם הדבור הי' מיחד חלק חלקות שבו עם קב"ה דהיינו הקול היואל מגרונו של אדם הוא קודם הדבור כידוע והי' זה מעלת

ועמאה שבעת ימים ר"ל הלדיק הזה שהוא במדרג' ההוא כ"ל הלדיק הזה אינו מוילא בעלמו שום מעלי כל ימיו רק תמיד הוא אללו כעמא ח"ו בטומא' עונות סקובר בודאי שעדיין אינו טהר בעבודתו ית"ש * חה וטמא' שבעת ימים רמו לשבעים שנה של אדם ודואג תמיד שיטהר עלמו יותר ויותר * אבל זה הוא שלא בשעת תפלי' דהיינו כשמדבר עם בני אדם אז לריך הלדיק להתיישב בשפלותו מטעמים ה"ל * אבל כשנריך להתפלל על איזה דבר אל יאמר בלבו מי אנכי שאתפלל על הדבר ההוא רק אדרב' לריך להחזיק אז במדרגתו ואל יתעלל מלהתפלל על כל דבר * חהו וציוס השמיני ימוול בשר ערלתו ר"ל כשיבא למדרג' השמינית שהוא העולם העליון ונעלם אז לריך לימוול בשר ערלתו פ"י להחזיק עלמו ללדיק גדול כאלו אין בו שום שפלות וערלות גם לריך להלדיק ה"ל להחזיק עלמו במדרג' האחת דהיינו שלשים יום ושלשת ימים תשב דמי טהר' פ"י שריך להחזיק עלמו פעמים בגלותו ופעמים בקטנות דהיינו שלשים רמו לגלות ששם הו"ה עם ארבע אותיותיו עולי גימי שלשים ושלש הוא קטנות כי שלש הוא מקסר קטן של שלשים והיינו להחזיק עלמו בשפלות והכנע' דהיינו דמי שהוא טמא ולפעמים להיסך דהיינו בטהר' שבעת תפלי' יחזיק עלמו לטהור גמור שהוא לריק כ"ל ע"כ מדרגת לדיק ההולך תמיד בעבודתו ית"ש אבל אם אדם ח"ו אינו עובד הבור' ומתעלל עלמו בעבודתו כחור' ובתפלי' שאינו מתפלל בזריות וחדוה וכן בשאר דברי קדוש' הוא מתעלל הוא מכוב' בשם נקבה כי טבע הנקבה היא בעלות * זה אם נקבה תלד וטמא' שבעים פ"י שהוא טמא ח"ו שבעות הרב' עד שיעש' תשוב' שלימי' להשי"ת ויתקו מעשיו ואז טוב לו בזה ובבא *

אדם כי יהי' בעור בשרו שאת או ספחת או בשרת כו' לנגע נרעת והובא אל אהרן הכהן כו' דהנה לפעמים יבא אדם להרהור תשוב' ועוש' איזה עובדא להבורא צ"ה דהיינו תפלי' ושאר דברים שעוש' והם אינם בפנימיות לגמרי מחמת שלא תיקן א"ע עדיין ולא עשה תשוב' על חטאת נעוריו * וזהו אדם כי יהי' בעור בשרו שאת ר"ל שיבא לבבו בקרבו באיזה הרהור תשוב' לעבודת השם * או ספחת פ"י שיבא לו הרהור שיחבר עלמו לאנשים לדיקים כמו ספחני נא כו' * או בשרת שיבא לו איזה בהירות לעבודתו ית"ש רק שכל זאת אינו בתמימות לגמרי רק מבחון מראה עלמו כך בעור בשרו ולבו בל עמו לגמרי אמר הכתוב שזה בא לו מחמת שלא טיהר עלמו לגמרי מהטאת נעורים * וזהו לנגע נרעת כמו בשביל נגע נרעת שבו מנעוריו ולכן והובא אל הכהן שזה האדם לריך

Woman
106
LAZY

וזהו זאת תהי' תורת המצורע שפי' מויליא רע שדבר לה"ר זאת תורתו ציוס סהרתו פי' לריך לטהר עלמו לעשות תשובה צפרהסיה וצגלוי כיוס שהוא גלוי מפורסם ואי' שמא יבא לו איזה גדלות מזה כני"ל לזה אמר והוצא אל הכהן תקנתו שילך אלל כהן הוא הלדיק הגדול העוזר ד' צלמת וזה ימנעוהו מכל פני' צראותו מעשה הלדיקים אשר לזקות אהב ואז ישר יחזה פנימו *

או יאמר זאת תהי' וכו' והוצא אל הכהן כבר דקדקו קמאי מה זה ציאתו אל הכהן

כי הליך לרפוא' טוב לו שיחזור חזר רופא עומת * *D' Had* וגם וצא אל הכהן הים לו לומר ולא והוצא שמעט פי' אחרים * וי"ל ע"פ דליאת צגמי מחשב' טובי הקצ"ה מנרפם למעש' יראה לפרש הלשון לירוף שהי' לו לומר מהשבה למעשה * דהני המחשב' שאדם מחשב איזה דבר צודאי אין זה שום פני' כי מי יודע בו ואם אדם מחשב לעשות מלוא או עסק התור' ולא עשה מהמת איזה חונם * ואדם אחר עוסק בתורה או צמי' רק שמכוין זה איזה פני' הקצ"ה מלרף את העובדא הזאת למחשבתו של הלדיק והוי כאלו הוא עושה המעשה ההוא ולכן זכה וטל חלקו וחלק חצירו פי' כני"ל אם זכה ליתר את מחשבתו תמיד ומחשב לעשות מלוא ונתבטלו ממנה מכה איזה סיב' נוטל המל' של חצירו שעשה במעש' אבל לא במחשב' וגשם אח"כ עי' מלוא שלימה * והוא לעולם ילמד אדם כו' שמתוך שלא לשמה בא לשמה פי' כני"ל דהיינו מתוך זה שלמד שלא לשמה בא לזה שחישב ללמוד אות' מסכת לשמה ולאנס ולא למד כני"ל *

וזהו זאת תהי' תורת המצורע ר"ל העסק התור' של המויליא רע מה תקנת' והוצא אל הכהן שהתור' הזאת מוצאת אל הלדיק שהי' מחשבתו לעסוק בתור' וכני"ל וילא הכהן כו' דהלדיק לריך לתקנו ולהחזירו בתשוב' ומחמת גודל האור והדייקות של הלדיק בלתי אפשרי לאדם השפל לקבל ממנו תשוב' ואמר הכתוב וילא הכהן פי' שריך להטות אי'ע ולירד ממדרגתו * אל מחוץ למח' פי' אל האדם השפל הזה שילא חוץ למח' השכיני' שהפריד אי'ע מהקדוש' עי' חטאיו * וראה הכהן היינו הלדיק צראייתו הקדוש' ושכלו שמשים עינו עליו * והנה נרפא עי' הלדיק המערה עליו קדוש' צראייתו :

וצוה הכהן ולקח כו' שמי לפרים * דהנה השכינה נקראת לפנור שהיא עמנו צגלותינו כמי'ש כלפור נודדת מקינה כו' זהו נא' על השכינה שגלתה עמנו בשני חורבנין צבית ראשון וצבית שני צחטאינו כדאי' צגמי' צבית ראשון הי' בו עי' ג"ע ש"ד וצבית שני שהי' בו תורה וגומילות חסדים מפני מה גלו אלל שהי'

מעלת משה רבינו ע"ה שמיד בקול הי' מיוחד הקצ"ה ושכינתו' דהיינו עם חלק נשמתו וזהו משה ידבר והאלהים יענו בקול ר"ל חלק חלקים הי' מעטעט צו קודם הצבור וזהו שאמרו חז"ל מלמד שהשכיני' הי' מדברת מתוך גרונו של משה דהיינו בקול היוולא מהגרנו דהיינו נשמתו הי' מיוחד תמיד עם קצ"ה בקול *

ועוד איתא צגמי' צמקוס שבצ"ת עומדיו חיו לדיקים צמורין יכולין לעמוד ונר' לתת טוב טעם לדבר דהנה האדם ההולך בעבודתו ית' לריך לדקדק על עלמו צמאד צמאד שלא יבא לו שום פני' וגדלות בעבודתו ית' דהיינו צעסק התור' או תפלה כ"א חיו יבא לו איזה פני' אזי העצדות הזה אינו עול' למעלי' * אך כשאדם רשע עושה תשוב' על עוונותיו הגדולים דהיינו חיו גזל ועריות ושאר עבירות כי אין לך דבר שעומד בפני התשוב' וכשעושה תשוב' צמור' צלמת וצחמים אז מעלה ג"כ התפלות של הלדיק שגפלו לו פניות צהם ולזה צמקוס שבצ"ת עומדיו כו' כי הצע"ת צמדריג' גדולי' יותר מהלדיק שמעלה ג"כ תפלתו והתורות של הלדיק כני"ל וזהו זאת תהי' תורת המצורע * פי' תורת המצורע שהוא הצע"ת המויליא רע כשיחקן ויעשה תשובה שלימי' אז יפעול שהי' תורתו תועלת להשכיני' שנקראת זאת כידוע שמעלי' את השכיני' ליחדה עם קצ"ה ומפרש הכתוב מהיכן וזכה למדה זאת ומפרש מהמת והוצא אל הכהן כני"ל שצביא ומעלה תפלת הלדיקים שהיו מונחים למטה מהמת הפניות שהיו להם ומעלה אותם למעלי' למעלי' *

או יאמר זאת תהי' כו' דהנה זה הוא כלל גדול הצנע לבת עם חלקיך שכל דרכיו של אדם לריך להיות צהנע כי כשאדם עושה דבר צבתגלות צקל יכול לבא לידי פני' וגדלות בעבודתו אבל צהנע אינו יכול לבא לידי פני' כי אין אדם רואהו * אך זה הוא באדם שרואה לקרצ עמנו לעבודה לריך לילך צהנע * אבל הצע"ת שעשה עבירה צפרהסיה כמו לה"ר או שאר עבירות צהכרת תשובתו ג"כ צפרהסיה כי צב' כ"פ כלומר כצליעת האיסור שצבלע צו כן לריך לפלוט אם עבר צסתר יעשה תשובה צסתר ואם צגלוי ופרהסיה לריך תשובתו ג"כ להיות צגולה ופרהסיה * אבל אין יעשה תשובה צפרהסיה פן יבא לו איזה פני' בתשובתו חיו ויפסיד הכל חלילה תקנתו שילך אלל הלדיקים השלימים ואז צודאי ילל מהפניות כי הי"ה"ר אין צו כח לשלוט שם צמקוס הלדיקים וגם זאת שאינו צאפשר לבא לו איזה פני' צראותו מעשה הלדיקים שהוא רצ מצד יחדר לצו צקרצו לאמר אין אחנאה צמעשי' נגד מעשה הלדיקים *

because comparison
קצ"ה
קצ"ה
You know for Good
because you've seen it before

SECRET

"No one is anybody"

פרשת אחרי

אחרי כו' כ"ל ע"ד הרמז דהנה הלדיק מהפך
 הדין לרחמים ואף אם נגזר על אדם מית'
 חלילי יכול לבטל הגזירי ולהפכו לחיים והסיבי לזאת
 שכן ביד הלדיק לעשות כן הוא מחמת שהלדיק עולי
בתפלתו בעולמות עליונים אשר שם כולו רחמים בלא
תערוכות דין כלל ושם לא נגזר אותה גזיר' ומנשך
 משם חיים לאותו האדם * וזהו ששון ושמה' ישיגו כו'
 ר"ל הלדיקים משיגים לעולמות עליונים אשר שם
 ששון ושמה' כמש"ה עוז וחרוה במקומו וממילא נסו
יגון ואלנה' * וחסו ג"כ ויוליא עמו בששון ברהה את
 בחיריו רמז לדבריו שמוילא את עמו ומביאם לעולם
 הששון ואז ברינה את בחיריו פי' אז מביא רנה לישראל
 בחיריו * וזהו אחרי מות שני בני כו' ר"ל שיש כח ביד
 הלדיק שיסי' אחרי מות כלומר לבטל המית' מאיזה אדם
 כמו שאומרים ב"א על דבר הנתבטל אומרים שכבר
 אחר הדבר שהוא שלא יהי' עוד * ואמר הכתוב ע"י
 דבר מה יוכל הלדיק לבטל ומפי' בקרבנתם לפני ה'
 פי' כ"ל ע"י שמתקרבים לפני ד' לעולמות עליונים *
 וימותו ר"ל הרי הוא כאלו נתקיים הדין של מיתה
 ובחמת נמשך להם חיים ע"י הלדיק *

דבר אל אהרן אחיק נר' לפרש דהתורי' הקדוש'
 מלמדת לאנשים המוכיחים לב"א שלא יוכיחו
 לאנשים לנים ורקנים אשר בודאי אין דברייהם לכנסים
כלל בתזניהם כמש"ה אל תוכח לן רק לאנשים
 המקשיבים לקול תוכחי' ומוסר ורונים בתשוב' אליהם
 יגיד ויורה דרכי התשוב' *

וזהו דבר אל אהרן אחיק ר"ל שהוא אחיק ורונ'
 בנעשים טובים ויקבל תוכחה ממך * וכה תאמר
 אליו ואל יבא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת
 פי' אם הוא אדם כזה שיש לו כל מיני עמים לטובה
 ולרע' שלפעמים עושה מעשים טובים ולפעמים להיפך
 שכלל ח"ו לפעמים צעירי' האדם כזה אל יבא בכל
 עת אל הקדש שאל יכנס עגמו כסודות עליונים *
 אשר מבית לפרוכת פי' כיון שעשה לעגמו נשך
 המצדיל ביו ובין הקדושה לן יכנס כסודות עליונים
 מיד רק מתחילי' ישב מעצירות שצדו בתשוב'
 ויתחרט מאלד *

וזהו אל פני הכפורת לשון כפרה שהתשוב' והחרט'
 מכפרת עון * אשר על הארון ר"ל קודם
 לימוד התור' יתחרט ויתוד' על עונותיו ויהי' לימודו
 לרצון לפניו ית"ש וארון רמז על התור' ע"ש שמונת
 בארון זה העיקר * ואמר הכתוב כי בעגן פי' גם
 אם עשה לעגמו נשך המצדיל כמ"ש וסכות בעגן לך
 מעבור תפלה אעפ"כ אראת על הכפורת פי' ע"י התשוב'
 והחרט'

בו שנאת חנם והנה האדם בנעוריו אז הוא עדיין
 בכה ובריאות ומתנצר עליו היתה"ר להכשילו בג"ע
 וש"ד כדאי' בדה שוחטי הילדים אל תקרא שוחטי
 אלא סוחטי ואח"כ בזקנותו שאז נחלש כמו ופסק ממנו
 קצת תאות והרהורים אבל עדיין לא יסור ממנו עון
 הזה של שנאת חנם * ואמר הכתוב וזהו הכהן היינו
 הלדיק ילמוד לחיש השב לשוב בתשובה שלימה על
 החטאים שעשה בנעוריו וגם על החטאים שלעת זקנותו
 שבשני עיניו חטאים האלו הוא גורם גלות השכינה
 וזהו ולקח שתי לפרים כה"ל לתקן את עוונותיו שפי'
 נגלתה השכינה צי' פעמים כ"ל ואז כשיעשה תשובה
 שלימה יזכה לבא לידי מדרגיה זו חיות טהורות דהנה
 במרכבה הקדושה כתיב פני אדם מימין כו' ופני
 השור משמאל ופני גשר כו' ויש ליתן טעם על היות
 במרכבה הקדושה חיות עמאלות : והוא כך מחמת
 שמס' יומשך כל דבר גשמי לעולם * ומן פני אדם
 ושור יומשך חיות ודיקות לעולם אלא הפרש ציינים
 אדם שהוא מימין הוא הכל דדיקות וחיות והשור
 שהוא משמאל לא יומשך הכל דדיקות וחיות כ"א
 השפעות גדולות לעולם ג"כ דדיקות אבל אינו כ"כ
 כמו מימין * וזהו חיות טהורות ר"ל שפי' התשובה
 השלימה יזכה לבא לידי דדיקות וחיות ואור גדול :
 ואיך יעשה תשובה באיזה אופן ואמר הכתוב וען ארו
 אם קלקל ועיוות בעוונותיו שהי' גבה לב אז יספיל
 עגמו מאלד מאלד וזהו ג"כ שני תולעת פי' שני לשון
 משנה כפול כלומר מאלד מאלד יהי' בעיניו כחולעת
 ואזוב וזהו הכהן ושחט את הנפוס האחת * דהנה העון
שנאת חנם קשה מאלד לאדם להפטר ממנו מכל וכל
ולריך לזה תשובה גדולה לשבר את גופו ככלי חרס
שאינו יולא מידי דופיו לעולם ואין לו תקנה אלא
שבירה ולכן מלמד הכתוב ושחט אותה אל כלי חרס
שתקנתו של זה הוא ככלי חרס והיינו שבירה ואחר
זה יזכה לבא אל דדיקות וקדושה גדולה וזהו על מים
חיים שיעשה כל הנ"ל כדי שיזכה למים חיים הנובעין
מימד ממקור החיים ודיקות וכל זה יזכה אם יהי' שחובתו
שלימה לשאוב ולקבל קדושה רבה מהדיקות הבא מימין
כה"ל וזה נקרא בשם דוכרא אבל השמאל נקרא בשם נוקבא
וזהו אשה כי תזריע וילדה ובר כפרש"י אשה מזרעת תחילה
פי' אם יהי' תשובתו מאלד הנוקבא משמאל אז יפעול וילדה
זכר לשון זכירה שגורם להזכיר את ישראל לפני בורא ב"ה
להמשך משם השפעות גדולות כה"ל אבל עדיין אינו בא
אל המדרגיה העליונה וחיות ודיקות כה"ל וזהו ועמאלה
שבעת ימים ר"ל שאינו כ"כ בתשובה שלימה לתקן את
השבע מדרגיות שזריך האדם לתקנס ולריך להתנצר במאלד
מאלד לילך ממדרגיה העליונה וחיות ודיקות כה"ל וזהו ועמאלה
והיינו ביום השמיני אז ימול בשער ערלתו שיהא קדוש וטהור :

Ever
 in
 150 P
 Incl
 P
 Acc
 adu
 P
 12
 12
 "Bre